

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Siden oprettelsen i 1961 af ministeriet for kulturelle anliggender er der gennem ny lovgivning eller ved gennemgribende revisioner af bestående lovgivning skabt forbedrede forhold for stort set alle de kunstneriske og kulturelle områder, som henhører under ministeriet. Forbedringerne vedrører i første række formidlingen af kunst og kultur gennem biblioteker, teatre, museer, biografer, radio og fjernsyn, landsdelsorkestre m. v.

Men også den kunstneriske produktion er tilgodeset gennem de støtteordninger for skabende kunstnere, som er gennemført inden for lovgivningen om teater og film, og hertil kommer loven om Statens Kunstfond med sine fundamentale og bredere støtteordninger til fremme af dansk skabende kunst inden for billedkunst, litteratur, tonekunst, kunsthåndværk og kunstnerisk formgivning samt andre former for kunstnerisk skaben.

Forbedringerne vedrører endelig de kunstneriske og kulturelle uddannelser på teaterskolerne, kunstakademiet, arkitektskolerne, musikkonservatorierne, filmskolen og biblioteksskolen.

I det således beskrevne lovgrundlag for kulturministeriets virksomhedsområde indgår musikken kun punktvis: Ved statens overtagelse af driften af Det kgl. danske Musikkonservatorium (1949), Det jydsk Musikkonservatorium (1963) og konservatorierne i Esbjerg, Odense og Ålborg (1972) er der sikret rimelige vilkår for uddannelse af professionelle musikere og komponister. Ved loven om statstilskud til orkestre uden for hovedstadsområdet (1961) og loven om statstilskud til et landsdelsorkester for Sjælland (1964) er der i alt væsentligt skabt landsdækning for levende fremførelse af symfonisk og anden orkestermusik. Inden for rammerne af anden lovgivning virker de store orkestre i Danmarks Radio og på Det kgl. Teater samt de militære orkestre. Musikeruddannelsen og orkestervirksomheden er imidlertid kun sider – omdend væsentlige – af det samlede musikliv.

Der savnes en lovgivning, der mere alment vedrører musiklivet, herunder især musikformidlingen.

I meget brede kredse af befolkningen er der et behov for deltagelse i musikalske aktiviteter, som for børns og unges vedkommende kun i begrænset omfang dækkes ind gennem skolernes undervisning og tilbud om frivillig musikundervisning og for de voksnes vedkommende gennem loven om fritidsundervisning.

Der er et stort og udækket behov for støtte til musikalske aktiviteter af alle slags og for at alle

grupper af befolkningen kan stifte bekendtskab med musikken i dens forskellige udtryksformer. Målet må være, at der på rimelige vilkår gives mulighed for og tilbud til alle om at beskæftige sig med musik, hvad enten man ønsker at deltage i aktiv musikudøvelse eller på anden måde at udbyde sit kendskab til og sin forståelse for musikens kunst.

Med det udbud af musik, som er til rådighed i samfundet i dag, kunne man umiddelbart forledes til at tro, at ethvert behov for musikoplevelse rigeligt kan dækkes ind. Det er de færreste, der ikke på et eller andet tidspunkt i døgnets løb hører en eller anden form for musik gennem massemedierne: radio, fjernsyn, telefonkabel, grammofon eller båndoptager. Det er sandt, at der i vor mekaniserede tidsalder er større mulighed end nogensinde for at høre musik, men at høre musik er ikke ensbetydende med at lytte til musik eller at opleve musik, og på oplevelsen beror musikens betydning for det enkelte menneske og dermed for samfundet som helhed. Ingen anden kunstart er vel så umiddelbart tilgængelig for det menneskelige sind som musikken eller giver tilsvarende mulighed for selvtilægnelse, selvudøvelse og udøvelse i fællesskab med andre. Det er utvivlsomt, at musikalsk aktivitet befordrer den enkeltes fantasi og kreativitet, og at det at beskæftige sig med eller møde levende musik udvikler evnen til en kvalitativ vurdering, som ikke alene har betydning til afbalancering af den mekaniske musiks kommercielt betonedes smagsbestemmende tendenser, men som i almindelighed er af den største betydning for det enkelte menneskes udvikling og samfundsmæssige situation.

Sådanne synspunkter har ligget til grund for det udkast til lov om musik som Statens Musikkraad har lagt frem for kulturministeren i juni 1973, efter at rådet var blevet etableret i 1971 og af ministeren havde fået den opgave at undersøge de væsentlige problemer inden for dansk musikliv og at fremkomme med forslag til løsningen af disse med angivelse af, hvilke økonomiske konsekvenser der måtte være forbundet hermed. Det nu foreliggende lovforslag hviler på musikkrådets udkast og på det grundsynspunkt, at musikken må prioriteres højt i det kulturpolitiske arbejde, at musik ikke er luksus, men et nødvendigt led i hele samfundslivet.

Dette forudsætter imidlertid, at der skabes grundlag for en virkelig decentralisering i dansk musikliv. Som billedet tegner sig i dag fremkommer de fleste tilbud om deltagelse i musikalske